

[Forsvarsministeren.]

gang inden for det danske forsvar, og jeg tror, at den udvej, der er foreslået i aktstykket til finansministeriet, ville være den rette vej at træde for noget sådant.

Lasse Budtz (S):

Jeg må sige, at inden jeg af min gruppe fik overdraget ordførerskabet i denne ikke uvæsentlige sag, er det gået op for mig, at den optager sindene ganske overordentlig stærkt mange steder i landet og i mange grupper af befolkningen for slet ikke at tale om i partierne. Efter at jeg er dykket ned i det utal af dokumenter og aktstykker, som er skrevet om denne fregats bevarelse, må jeg sige, at jeg begynder at kunne forstå det værdifulde i, at man bevarer dette gamle skib. Der skal da heller ikke være tvivl om, at den socialdemokratiske gruppe deler forsvarsministerens opfattelse af det væsentlige i at bevare det gamle skib.

Desværre er det jo sådan, at der faktisk skal en anselig slump penge til for at redde fregatten. Efter omhyggelige undersøgelser både i det ene og i det andet ministerium, hvor jeg har foretaget forskellige udflygter for at få svaret og pengenes nøjagtige placering fastlagt, ser det ud til, at hverken kulturministeriet eller forsvarsministeriet har nogen penge til dette formål, og kulturministeriet gav udtryk for det så sent som den 18. marts i år. Man skal jo huske på, at hvis kulturministeriet skulle påtage sig denne temmelig omfattende økonomiske opgave, ville det gå ud over andre betydningsfulde opgaver, som løses over kulturministeriets i forvejen alt for skrabede budget.

Fra privat side er der ærlig talt heller ikke gjort nogen synderlig stor og effektiv indsats for at samle pengene ind. Jeg har set, at der er en skibsreder, tror jeg nok, i København, som ifølge dagspressen vil købe skibet vistnok for en 25 års periode, og derefter vil han stille det til rådighed for staten, men i denne periode vil han selv have lov til at råde over det. Jeg må indrømme, at mig forekommer dette projekt ikke særlig eftertragtelseværdigt. Jeg synes, at sagen fregatten »Jylland« er for alvorlig til, at man kan overlade den som en millionærs legetøj.

Det er en kendsgerning, at Ebeltoft kommune er den første offentlige myndighed, som har meldt sig som virkelig positivt interesseret, og efter alt foreliggende og efter alt hvad jeg

har været igennem – og det er ikke småting – så agter byen at strække sig meget vidt for at sikre skibet. Man har foreløbig reserveret meget betydelige midler, og man vil forsøge at lave nogle fondsdannelser. At man også vil bruge skibet som et turistobjekt, kan jeg ikke se noget som helst mærkeligt i. Jeg har selv haft lejlighed til i udlandet at besøge andre skibe med historisk baggrund af samme karakter og besøge dem med stort udbytte, og jeg kan ikke se, at der er noget som helst forkert i, at Ebeltoft vil forsøge at få noget ud af det turistmæssigt.

Det har været nævnt flere gange, at man kunne tage pengene af de beløb, som er sat til side til beskæftigelsesarbejder. Mig bekendt findes der ikke nogen aftale om det, jeg har i hvert fald ikke kunnet finde den. Jeg vil da gerne gøre opmærksom på, at selv om man kunne nå frem til en aftale – hvilket bestemte ikke ville være mig fremmed, og jeg ville ikke have noget som helst imod det, men det ser jo ikke ud til at kunne blive tilfældet – så vil det beskæftigelsesmæssige resultat af en sådan indsats være overordentlig begrænset.

Endelig kunne jeg godt have lyst til at sige, at der jo faktisk ikke er nogen, som i dag virkelig ved, hvor meget en istandsættelse faktisk vil koste. Derfor kunne jeg tænke mig at spørge forsvarsministeren, som jo nok er et sted i salen – ja, dér er han, tak hr. minister – om man, samtidig med at man overdrager Ebeltoft kommune det gamle skib, ikke kunne nedsætte et lille hurtigtarbejdende udvalg, bestående af f. eks. repræsentanter for nationalmuseet og Odense Staalskibsværft, som i forvejen har interesseret sig voldsomt for skibets skæbne, til at undersøge, hvor meget det faktisk koster at redde dette skib, for de tal, vi har, er efter min bedste mening absolut forældede. Når en sådan undersøgelse endelig er gennemført, kunne man begynde at overveje, om staten sammen med private fondsdannelser og private organisationer og Ebeltoft kommune kunne træde til, men man skulle lade skibet blive, hvor det er.

Jeg tror, at det ville hjælpe os alle, hvis vi fik klarhed over, hvad det egentlig koster at holde fregatten i live og flydende – måske ikke flydende, men så i dok – og det kunne gøres ved en sådan undersøgelse. Men indtil da er jeg enig med ministeren i, at fregatten bør blive i Ebeltoft, og at man bør give Ebeltoft en